

ת"פ 41365/12/15 - מדינת ישראל נגד רבשן טשפולטוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 41365-12-15 מדינת ישראל נ' רבשן טשפולטוב

לפני כבוד השופט נעה תבור
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דניאל אשכנזי
נגד
הנאשם רבשן טשפולטוב
ע"י ב"כ עו"ד אורלי פרייזלר

גזר - דין

כללי

1. בתאריך 8.05.15, עבד הנאשם כמאבטח במועדון בתל אביב והוצב ברחבת הכניסה למועדון. המתלונן וחבריו הגיעו לביילי במועדון ונכנסו לאחר ששתו קודם בואם משקאות אלכוהוליים. בתוך המועדון התפתח עימות בין המתלונן לבין מאבטחים אחרים בעקבותיו הוצא המתלונן על ידי המאבטחים מחוץ למועדון. מיד לאחר שהוצא הסתובב המתלונן לעבר הנאשם שעמד ברחבת הכניסה וירק עליו מלוא פיו. בהכרעת הדין קבעתי כי בתגובה ליריקה, הכה הנאשם במתלונן מכת אגרוף לפניו ומיד לאחר מכן רץ בעקבות המתלונן בניסיון להכותו שוב. כעבור זמן קצר, שב ותקף הנאשם את המתלונן בכך שהכה אותו בפלג גופו העליון והמתלונן נפל על גבו ונחבל.
2. בהכרעת הדין קבעתי כי החבלות שנגרמו למתלונן אינן עולות כדי חבלה חמורה כפי שיוחס בכתב האישום (סעיף 333 לחוק העונשין תשל"ז-1977) ועל כן הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין.
3. טרם טיעונים לעונש, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן שיבחן בין היתר אפשרות לביטול ההרשעה תוך שהוצהר כי עמדת המאשימה להרשעה. כן הופנה המשיב לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

התסקיר

4. בתסקיר מיום 06.09.18, התייחס שירות המבחן למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, כבן 47, עלה ארצה בשנת 2005 והוא נשוי ואב לשתי בנות בשנות העשרים לחייהן. עם עלייתו לארץ השתלב בעבודה כגנן ובמקביל עבד בשעות הערב כמאבטח במועדונים. בעקבות ההליך הנוכחי הופסקה עבודתו כמאבטח הנושא נשק ומאז חודש אפריל 2018 ועד היום, עובד הנאשם כסבל בחברת מזון גדולה. שירות המבחן ציין כי עברו של הנאשם נקי ולמעט הרשעתו בתיק זה לא הסתבך כלל בפלילים.

5. הנאשם התייחס לעבירה בה הורשע הודה ולקח אחריות חלקית על התנהגותו, במובן זה שאישר אלימות מצדו אולם טען שפעל מתוך הגנה עצמית. את חוסר היכולת לשלוט בדחפיו האלימים נוכח התנהגות המתלונן הסביר הנאשם בלחץ ובמתח בהם היה שרוי אותה עת בשל מצבה הבריאותי של אשתו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום השליטה על דחפים תוקפניים וטען כי מדובר בתגובה שאיננה מאפיינת אותו. בדומה לעדותו בבית המשפט, גם בפני קצינת המבחן הודה שהנאשם שהיה עליו להגיב באופן מאופק ולא אלים. הנאשם הביע הבנה לפגיעה שנפגע המתלונן והביע נכונות לפצותו.
6. הנאשם הביע חשש ממשי מהותרת הרשעתו בפלילים ומפגיעה באפשרויות תעסוקה בעתיד וציין היותו מפרנס עיקרי במשפחתו. בעקבות האירוע נשללה מן הנאשם אפשרות לעבוד כמאבטח חמוש ועקב כך נפגעה הכנסתו.
7. שירות המבחן התייחס ליציבות תפקודו האישי והתעסוקתי של הנאשם והתרשם כי אירוע העבירה חריג להתנהגותו דרך כלל. עוד התרשם שירות המבחן שלא קיימים אצל הנאשם דפוסים אלימים מושרשים וכי רמת הסיכון נמוכה למעורבות אלימה בעתיד. לדעת שירות המבחן הנאשם הפנים את חומרת מעשיו, לקח אחריות על ביצועה ומגלה אמפטיה למצבו של המתלונן.
8. באשר להרשעה - הנאשם לא הציג בפני שירות המבחן מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטית בפרנסתו. עם זאת בסופו של יום, לאחר התלבטות, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם לאור עברו הנקי, תפקודו הנורמטיבי ונוכח החשש לפגיעה בהמשך עיסוקו בעתיד. כענישה קונקרטית המליץ שירות המבחן לחייב את הנאשם בביצוע צו של"צ בהתאם לתוכנית שתגובש.
9. בעניינו של הנאשם התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות אשר מצא אותו מתאים לביצוע עבודות שירות.

הטיעונים לעונש והתסקיר המשלים בעקבותיו

10. בישיבת יום 18.10.18 טענו הצדדים לעונש.
11. ב"כ המאשימה התייחס לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, לחומרת החבלות של המתלונן ולפוטנציאל הנזק המשמעותי כתוצאה ממעשי הנאשם. ב"כ המאשימה ביקש ליתן משקל לחומרה להעדר לקיחת אחריות מצד הנאשם ולעצם לשמיעת הראיות. לגישתו העובדה שלבסוף זוכה הנאשם מסעיף עבירה חמור יותר אינה מכרעת משום שניתן היה להכריע בשאלה מבלי לשמוע ראיות, על בסיס המסמכים שהוגשו וממילא לתביעה היתה סמכות לייחס את הסעיף המחמיר. ב"כ המאשימה עתר למתחם שנע בין 10 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר בפועל והפנה לפסיקה. במקרה זה לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם ביקש לגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
12. הסנגורית התייחסה למכלול הנסיבות שפורטו בתסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו של הנאשם והפנתה לכך שהתסקיר חיובי ביותר. הסנגורית ביקשה ליתן משקל משמעותי לקולה לעברו הנקי, למסירות שמגלה הנאשם למשפחתו ולמאמציו לאורך השנים לפרנס את המשפחה בכבוד. הסנגורית חזרה והדגישה את הפסול והאשם התורם של המתלונן במהלך האירוע. לטענתה אלמלא התנהגותו מעוררת הסלידה של המתלונן אשר ירק על פניו של הנאשם, האירוע לא היה בא לעולם. בנסיבות אלה ביקשה הסנגורית לקבוע כי מידת אשמו של הנאשם ומידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה. כן טענה הסנגורית כי

בעקבות האירוע פרנסתו של הנאשם נפגעה בצורה משמעותית מכיוון שאינו יכול לעבוד כמאבטח חמוש. במקום זאת נאלץ הנאשם לעבוד בעבודות פיזיות קשות. הסנגורית פרטה נסיבות משפחתיות וכן מחלת אשתו של הנאשם. בנוסף הפנתה הסנגורית לפסיקה וביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם ואף להימנע מהטלת צו של"צ.

13. הנאשם בדבריו האחרונים הביע חרטה וצער על האירוע שבו "התפרק" בתגובה להתנהגות מבזה מצד המתלונן. הוא הדגיש היותו אדם שומר חוק. הנאשם התייחס לנזק שנגרם לו ולמשפחתו בעקבות האירוע והביע תקווה שלא ייגרם נזק לפרנסתו ולהמשך חייו בעתיד.

14. בסיום שמיעת הטיעונים לעונש ובשים לב לאמור בתסקיר כי מעידתו של הנאשם היתה על רקע משבר אישי משפחתי, הופנה הנאשם, בהסכמתו, לתסקיר משלים לצורך בחינת אפשרות לשילובו בטיפול מתאים במסגרת צו מבחן.

15. ביום 13.11.18 התקבל תסקיר משלים ממנו עולה כי שירות המבחן חזר ונפגש עם הנאשם שהביע נכונות להשתלב בטיפול שיקנה לו כלים להתמודדות במצבי לחץ ומשבר. בנסיבות אלה חזר שירות המבחן על המלצתו לבטל הרשעת הנאשם, להעמידו במבחן למשך שנה וכענישה קונקרטית לחיובו בביצוע 200 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שגובשה.

16. בדיון היום הביע הנאשם הסכמה לבצע צו של"צ ולעמוד במבחן שירות המבחן תוך שהוסברו לו תוצאות אי עמידה בתנאי אחד מאלו.

דין והכרעה

שאלת ביטול ההרשעה

17. מאז הלכת כתב הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.97) פ"ד נב(3) 337) חזרו בתי המשפט וקבעו כי האינטרס הציבורי ועיקרון השוויון בפני החוק מחייבים כי מי שנמצא אשם בדיון יורשע בעבירות שיוחסו לו. אי הרשעה היא חריג השמור למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. באותם מקרים חריגים צריכים להתקיים שני תנאים מצטברים: האחד - נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה בלי לפגוע יתר על המידה באינטרס הציבורי ובשיקולי הענישה האחרים; השני - ההרשעה תסב נזק בלתי מידתי, קונקרטי וממשי לסיכוי שיקומו של הנאשם (ראו רע"פ 8453/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (03.01.16), רע"פ 8663/15 **לוזנאנו נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (22.12.15), רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל**, [פורסם במאגרים] (01.01.13). הכלל הוא שהרשעה נותנת ביטוי להיבט הנורמטיבי וכפי שנפסק לא אחת, "מן הראוי שהיבט זה יכתיב את התוצאה" ראו עפ"ג (מחוזי ת"א) 41723-11-14 **פודגורני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.10.15 בפסקה 8).

18. עברו הנקי של אדם והיותו נורמטיבי עד ביצוע המעשה הפלילי, לא די בהם להצדיק הימנעות מהרשעה. לו חפץ המחוקק שעבירה ראשונה לעולם תסתיים באי הרשעה חזקה שהיה אומר זאת. (ראו ע"פ 71390/03 **מדינת ישראל נ' אוחיון**, מיום 8.12.04 בפסקה ח').

19. מעשיו של הנאשם במהלך האירוע מלמדים על איבוד עשתונות מצדו תוך כדי ביצוע תפקידו כמאבטח במקום בילוי. אין חולק כי קדמה לאלימות התנהגותו הפסולה של המתלונן שירק על פני

הנאשם. בגין התנהגות זו הועמד המתלונן לדין, הורשע ודינו נגזר. עם זאת וכפי שצוין בהכרעת הדין עבודת הנאשם כמאבטח הפגישה אותו לא אחת עם צעירים שיכורים המתנהגים בבריונות ובגסות. הקושי הברור ותחושת הסלידה והביזוי שנלוו ליריקה אינם מצדיקים תגובה אלימה. זאת ועוד - אין המדובר באיבוד עשתונות רגעי ובמכה בודדת אלא באירוע מתמשך שבו היתה לנאשם הזדמנות חוזרת להתעשת ובכל זאת, חזר פעם נוספת אל המתלונן ושוב הכה בו באופן שגרם לנפילתו ולחבלות. בעקבות התקיפה נגרמו למתלונן שבר בלסת העליונה, חתך בקרקפת שנסגר באמצעו תפר ופצע שפשוף בקרקפת. מדובר בחבלות של ממש כהגדרתן בחוק. מקובלת עלי עמדת ב"כ המאשימה כי ביחס לעבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין מדובר ברף חומרה גבוה של חבלות. בקשה דומה נדחתה ברע"פ 3589/14 **לזון נ' מדינת ישראל**, למרות שבאותו ענין היתה האלימות ברף נמוך יותר מאשר בענייננו לרבות חומרת החבלות שנגרמו ולמרות תסקיר חיובי אשר ציין כי מדובר באירוע חריג בחיי הנאשם. בית המשפט לא יכול היה להשלים עם סיום הליך שעניינו אלימות מסוג זה בדרך של אי הרשעה. בנסיבות אלה ואף שמדובר באירוע יחיד וחריג בחיי הנאשם, חומרת המעשה אינה מתיישבת עם סיום ההליך ללא הרשעה.

20. על מנת להימנע מהרשעה על הנאשם לצלוח משוכה נוספת והיא הוכחת נזק קונקרטי בעיתוי הנוכחי. נזק כזה לא הוכח. אמנם הרשעה עלולה להפריע לנאשם לשאת נשק בתפקידו כמאבטח ולחייב אותו למצוא אפיק פרנסה שונה, על הקושי הרב הכרוך בכך, אולם שינוי עיסוק אינו בגדר נזק קונקרטי כפי שעולה גם מתסקיר שירות המבחן. חשוב מכך, מאחר והשימוש באלימות נעשה תוך כדי עבודת הנאשם כמאבטח נושא נשק ובהקשר למילוי תפקידו, קיימת חשיבות להרשעה גם על מנת שנתון זה יונח בפני מעסיקים עתידיים. אי הרשעה תמנע ממעסיק עתידי מידע על נתון שהוא רלוונטי להעסקת הנאשם לצד נתונים נוספים כמו הערכתו החיובית על ידי מעסיקים קודמים וניסיונו הרב.

21. מאחר ולא קוימו שני התנאים הנחוצים להימנע מהרשעה אני דוחה בקשת הנאשם לביטול הרשעתו.

מתחם העונש ההולם

22. **הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם** - מעשיו של הנאשם פגעו בערך מוגן בסיסי והוא שלמות גופו של אדם. האינטרס הציבורי במובנו הפשוט ביותר מחייב הגנה על גופם של בני אדם ועל זכותם של צעירים היוצאים לבילוי לשוב לביתם בשלום. אינטרס זה חולש גם על צעירים המתנהגים בגסות, בחוסר כבוד ובאלימות. ביתר שאת נכונים הדברים לגבי הנאשם שבעת ביצוע העבירה היה אמור לשמור על הסדר הציבורי. בשים לב למכלול הנסיבות שפורטו בסעיף 19 לעיל אני קובעת שמידת הפגיעה בערכים המוגנים **בינונית**.

23. **בחינת מדיניות הענישה** מעלה כי בגין העבירה מושא הרשעת הנאשם ונסיבות ביצועה טווח ענישה רחב החל מצו מבחן ללא הרשעה או הסתפקות במאסרים מותנים ועד עונשי מאסר לתקופה של כשנה:

א. ברע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12), נדחתה בקשת רשות לערער של נאשם ללא עבר פלילי שהורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו **11 חודשי מאסר בפועל**. באותו מקרה דובר במכת אגרוף למתלונן אחד ובמכות באמצעות בקבוק וחפץ כלפי מתלונן אחר אשר נזקק לטיפול בבית חולים.

- ב. ברע"פ 4968/14 **קונסנטין פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.2014) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות, בעבירות היזק לרכוש בזדון ותקיפה הגורמת חבלה של ממש והוטלו עליו **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור.
- ג. בעפ"ג (מח'ת"א) 15693-04-16 **אוזן נ' מדינת ישראל** (27.06.2016), הורשע המערער בתקיפה הגורמת חבלה של ממש של מתלונן על לא עוול בכפו, כשהפילו לרצפה, הרביץ לו עם קב נכים שבאותו זמן נעזר בו, נשך אותו, הכניס את אצבעותיו לעיניו, שרט את פניו וצווארו ודרך על רגלו. למתלונן נגרמו כאבים, חתכים ושריטות בפניו ובצוואר. בית המשפט קמא השית על הנאשם **5 חודשי מאסר בעבודות שירות**, ולמרות העובדה שחלפו 6 שנים מאז ביצוע העבירה, ערעורו של הנאשם על חומרת העונש נדחה.
- ד. בת"פ (ת"א) 43994-03-14 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר גולדנברג** (18.6.2015) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח עם נהג אוטובוס, עיקם את אצבעו והכה באגרופים את פניו. לנפגע נגרמו המטומות, נפיחויות ושפשופים. בהמשך, הנאשם איים עליו באומרו "אם תתלונן אני אהרוג אותך". נקבע מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר לביצוע בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות.
- ה. בת"פ (י-ם) 21519-12-12 **מדינת ישראל נ' סופיר** (3.11.13) הורשע נאשם בעבירת איומים ותקיפה סתם. הנאשם הכה את המתלונן בשלוש מכות אגרופ בפניו ואיים על חברו של המתלונן לבל יספר מה ארע. נדון ל- **40 ימי מאסר בעבודות שירות**.
- ו. ברע"פ 3969/16 **רקח נ' מדינת ישראל** (18.07.16) נידון עניינו של נאשם שתקף את שכנו הנכה באמצעות משטח עץ, ריסס את פניו בגז פלפל וגרם לו חבלות בגין נזקק לטיפול בבית החולים. על הנאשם שם הושתו **6 חודשי מאסר מותנה** (בנוסף לרכיבים כספיים).
- ז. בעפ"ג (מחוזי- חיפה) 19347-03-16 **טל נ' מדינת ישראל** (03.04.16) נידון עניינו של נאשם שהואשם עבירת תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. על רקע ההערה שהעיר לו המתלונן, דחף אותו הנאשם בחוזקה והוא נפל ונחבט ומשביקש לקום דחף אותו בשנית. בית משפט קמא דחה את בקשת הנאשם לסיים הליך ללא הרשעה. עם זאת לאור הסדר טיעון והתסקיר החיובי גזר על הנאשם **4 חודשי מאסר על תנאי** בנוסף לקנס ופיצוי למתלונן. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם.
- ח. בת"פ (אי') 19140-10-11 **מדינת ישראל נ' חוסיין זכריה** (ניתן ביום 20.1.2015) הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע שימוש במחסן של עובדי הניקיון, תקף אחר שסירב להשיב לו את מכשיר הטלפון שלו, חבט בפניו, פגע בעינו באמצעות מנעול והפילו ארצה. בהמשך חבט בו במקל. לנפגע נגרמו נפיחות והמטומות שהצריכו טיפול רפואי. נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **מאסרים מותנים**, פיצוי וקנס והתחייבות.
- ט. בע"פ (מחוזי ב"ש) 42079-10-14 **סולימאני נ' מדינת ישראל** (2.1.15) הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שיחד עם קטין תקף את המתלונן באגרופים ובעיטות וגרם לו לאיבוד הכרה, שבר באף וחבלות בראש וברגל. בית המשפט המחוזי אישר עונש של **מאסר מותנה**, פיצוי, 200

שעות של"צ וצו מבחן.

י. בעפ"ג (מח' י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.14) הורשע נאשם בביצוע עבירת תקיפה הגורמת לחבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח דחף את המתלונן במורד חמש מדרגות ונגרמו לו חבלות בדמות אדמומיות סביב העין, פצע מעל גבה, שפשוף ושטפי דם שהצריכו טיפול רפואי.
נידון ל- 250 שעות של"צ.

24. בשים לב למדיניות הענישה ולאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, לרבות העובדה שלא מדובר במעשה מתוכנן, הנזק שנגרם בפועל והנזק הפוטנציאלי, אני קובעת **שמתחם העונש ההולם בגין האירוע מושא האישום הוא בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.**

העונש המתאים לנאשם

25. לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם.

26. חומרת מעשיו של הנאשם ותוצאותיהם יכלו להתיישב בנוחות עם הטלת מאסר ולו קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. עם זאת בדומה לשירות המבחן גם אני התרשמתי מהחרטה הכנה והצער שהביע הנאשם על מעשיו ועל הפגיעה במתלונן. הנאשם בחר אמנם לנהל הוכחות אולם בפועל כבר בעדותו בבית המשפט הודה שהיה עליו להגיב אחרת למעשי המתלונן ולכך יש משקל של ממש בבחינת עוצמת התובנה הפנימית של הנאשם. התרשמתי כי הנאשם מבין היטב את הפסול במעשיו וכי ניהול ההליך הפלילי היה בעל השפעה מרתיעה ומציבת גבולות עבורו. ההוכחות לא נוהלו לשווא שכן בעקבותיהן הורשע הנאשם בעבירה פחותה בחומרתה. כמו כן שקלתי חלופ הזמן מאז ביצוע העבירה (למעלה משלוש שנים) והעובדה שאין בעברו של הנאשם כל הרשעה קודמת ומעולם לא נפתחו בעניינו תיקים אחרים לפני העבירה או אחריה. כן נתתי משקל להערכת שירות המבחן כי הסיכון הנשקף מן הנאשם נמוך וכי מדובר באדם נעדר דפוסי אלימים. לאלו מצטרפים תפקודו הנורמטיבי של הנאשם בכל חזיתות חייו ומאמציו הרבים בדאגה לצרכי משפחתו ולפרנסתה בעבודה קשה ומאומצת. כן נתתי דעתי לפגיעה שיש בהותרת ההרשעה כנגד הנאשם ולכך שיהיה בה כדי לצמצם את אפשרויות הפרנסה שלו. בנסיבות אלה אני קובעת כי ניתן להציב את הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד. עם זאת, על מנת לצרף מימד של ענישה קונקרטית ומוחשית אטיל על הנאשם צו לריצוי עבודות לתועלת הציבור וכן תשלום פיצוי למתלונן.

27. חגורה נוספת לאינטרס הציבורי תונח באמצעות צו מבחן במהלכו יש לקוות ירכוש הנאשם כלים להתמודדות עם מצבי משבר בעתיד. הנאשם ייחס ביצוע העבירה בין היתר למצב משבר וכזה עלול להתרחש גם בעתיד. בהסתכלות הן על האינטרס הציבורי ודאגה לשלום הציבור והן על האינטרס של הנאשם מצאתי חשיבות של ממש בהטלת צו מבחן.

סוף דבר

28. **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 9 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

עמוד 6

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

ג. פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪. הפיצוי יועבר למתלונן בהתאם לפרטים שימסור ב"כ המאשימה למזכירות. יש למסור הפרטים בתוך 7 ימים. הפיצוי ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15.01.19 והבאים בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הפיצוי לפרעון מידי.

ד. אני מחייבת את הנאשם בביצוע 200 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן. על הנאשם להשלים ריצוי עבודות השל"צ בתוך 12 חודשים מיום אישור התוכנית. הובהרו לנאשם תוצאות אי עמידתו בתנאי צו השירות לרבות האפשרות לגזור עונש נוסף על העבירות המקוריות במקום צו השירות.

אני מעמידה את הנאשם בצו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום. **בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר אותו, שאם לא ימלא אחר צו המבחן או יעבור עבירה נוספת, יוכל בית משפט להפקיע את הצו ולשפוט אותו בשנית. הנאשם הביע נכונות למלא אחר הוראות צו המבחן.**

ככל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם, ובהיעדר מניעה על פי דין, יש להחזירו לידיו או לידי גורם אחר לפי בקשת הנאשם.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעתו של הקצין הממונה על החקירה.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ט, 20 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.